

сеницитѣ се движеха масово и никаква пречка не можеше да ги спре. Тогава наблюдавахъ какъ гжсти редици гжсеници преминаваха презъ прашнитѣ и нагорещени шосета безъ да се страхуваха отъ нищо. Пжтътъ на единъ такъвъ потокъ отъ гжсеници бѣше презъ една малка рѣкичка. Купове гжсеници се трупаха по единя брѣгъ на рѣкичката съ видимо желание да минатъ презъ водата. Храститѣ и нападлитѣ по брѣга клони бѣха претоварени съ гжста жива маса отъ гжсеници, които се трупаха и, вѣроятно, търсѣха начинъ да преминатъ презъ водата на рѣкичката, за къмъ отсрещната овощна градина.

Напастъта отъ този неканенъ гостъ бѣше голѣма и населението се чудѣше какво да прави предъ този неизчислимъ неприятель. Рухнаха надеждитѣ, че ще има хубави овощия, защото всичко бѣше унищожено преждевременно.

Сжщото лѣто, следъ гжсеницитѣ се появиа милиони бѣли овощни пеперуди. Пеперудитѣ хвърчеха на цѣли облаци и често затуляха слънцето. Тѣ кацаха по дърветата, по тревата, по храститѣ край рѣката, хвъркваха и въ жива гоненица се разпрѣсваха на всички страни. Ние, децата отъ прогимназията, па и по-малкитѣ, тичахме по полето и край рѣката и, кой съ каквото можеше, ловѣхме масово пеперуди. Много отъ насъ нанизваха уловенитѣ пеперуди на дълги низи и съ такъвъ богатъ ловъ се връщахме по домоветѣ си. За да ни поощратъ въ този необикновенъ ловъ, обшинкитѣ, пѣкъ и училищни власти, раздаваха награди на тѣзи, които улавяха най-много пеперуди.

Следъ гжсеницитѣ, които унищожиха овощията, масово появилитѣ се пеперуди, задаваха страхъ и грижи въ по-възрастнитѣ за овощията презъ идната година. Тѣ знаеха, че ако не се взематъ нѣкакви мѣрки, догодина, сигурно бѣше, че ще има пакъ гжсеници, за да доунищожатъ наново плоднитѣ дървета.

Другъ голѣмъ неприятель на овощнитѣ дървета и предимно на тѣхнитѣ плодове е ябълчната (плодова) пеперуда. (глед. кар. № 3). Това е една пе-